

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Körzapat-utca 31. szám,
hóva a lap szellemi részét
illető közlemények, előfize-
tési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KOZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyilt-teri közlemé-
nyeket kiadó-hivatalunk mé-
ret szerint olesón számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban, Stark N. és
Szigethy Z. könyvkeres.-ben
számunként 5 krért.
Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor:

vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:

SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:

a kido-hivatalban és lapkihordóink útjána
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Az a fatális „szakvélemény.”

Mintha csak hájjal kenetnének Kossuth-párti mostoha testvéreink becses hátát, olyan jól esik nekik a Polónyi ismeretes „szakvéleménye,” melylyel a sajtó megrend-szabályozása dolgában a kormány javaslata mellett fogadatlán prókátorkodott.

Es jól esik nekik, hogy a függetlenségi és 48-as anyapárt a csiny után nem zárta ki a kebeléből Polónyit, hanem olyan határozatot hozott, melyet egy kis rosszakarattal könnyű félremagyarázni.

Lám — így kiáltanak föl kórusban a tisztelt mostoha testvérek — ime, az Ugron párt a reakció útján együtt halad azokkal, akik a közszabadság legerősebb biztosítékát aláaknázni törekszenek.

Pártunk nagynevű elnöke Bartha Miklós egészen kijött a sodrából erre a méltatlan gyanúsításra, s haragjában, mint valami új kori Botond, nehéz buzogányával kegyetlenül szétcsapott a csiripelő verebek között.

Pedig azt a rengeteg erőt, ami Bartha Miklósban rejlik, kár a verebek agyoncsapkodására pazarolni. Mert aki Magyarországon azt meri mondani, hogy egy Ugron tábor, egy Bartha Miklós, s egyáltalában az Ugron-párt reakcionárius, azt vagy megkövezik, mint istenkáromlót, vagy kényszerzubonyba dugják, mint futóbolondot, avagy kitérnek az utjából, mint ahogy a részeg ember elől kitérni szokás.

Hanem — tisztelt vezéreink ott a központban — annyi bizonyos, hogy azt a teóriát arról a bizonyos „szakvélemény”-ről csakugyan nem érdemes forszírozni. Mert igaz ugyan, hogy ez valóban zseniális elnevezés, ha az a cél, hogy Polónyi Saul a stikli után is megmaradhasson a pártban; de meg kell vallani, hogy a stikli márad, akárminek kereszteljük is; és tény az, hogy nincs a pártunkban talán egyetlen egy olyan naiv lélek sem, aki megbocsátja Polónyinak botrányos merényletét.

Hasztalan mondja azt akárki, hogy Polónyi nem vétett a sajtószabadság integritása ellen. Ez az állítás úgy tűnik föl mindnyájunk előtt, mintha az olyan emberről, aki az égő caóvát az eresz alá dugja, azt akarnák elhítenni, hogy — borzad a gyujtogatás büntetettől.

A „szakvélemény” teóriájával tehát Polónyi elvesztett politikai hitelét a pártban többé nem lehet helyreállítani. Itt végkép eljárt az a kis játéka és mikor a történetek után is ott látjuk őt a vezérkarban szerepelni, joggal kérdezzük, hogy: „Mit keres Saul a próféták között?”

Ám ha mégis ott akar maradni és el akarja hitetni a párttal, hogy Saulból ismét

Pállá leszen, azt csak úgy érheti el, ha azt a fatális „szakvélemény” visszavonja, férfiasan beismeri az eltévelyedését és töredelmesen elmondja a „mea culpa”-t.

Ha ezt nem teszi, akkor egy percig sem szabad őt tartóztatni a pártban. Mert a pártvezetőség valóságos öngyilkosságot követne el, ha kormánytámogató és reakcionárius hajlamokkal szaturált elemekkel azonosítaná magát.

A török-görög háború.

Összetörve, leverve, megalázva, a görögök békéért könyörögnek. Ezt jelentik a ma érkezett nagyfontosságú táviratok, amelyeknek tartalma szerint bevégeztek tekintetbe a török-görög háború. Az egész vonalon óriási fölnyúlást győztek a törökök, európai intervenczióért esedeznek, most már Athénben s Krétát kiűriteni nemcsak kések, hanem ezt már meg is cselekedték.

Ezt ugyan olcsóbb áron is elérhették volna. Emberben, pénzben és tekintélyben való súlyos veszteségeit Görögországnak, hogy sajnáljuk, eszünk ágában sincs. Akik Európa békéjét hitvány szájfősköddel megzavarni iparkodtak Európától szánalmat nem várhatnak, sőt megelégedéssel veszi tudomásul a béke minden barátja a dolgok ilyen fordulatát. Köszönet és elismerés illeti ezért Törökországot, amely igaz, a maga érdekét védelmezte, de ezzel megvédte az európai békét is. Nem a nagyhatalmaké, hanem Törökországé első sorban az érdem azért, mert a keleti kérdés ezuttal világháborúra nem vezetett. Amiből viszont az a másik tanulság derül ki, hogy Törökország még koránt sincsen annyira erőfőntlenitve, mint a hogy azt bizonyos hatalmak szeretnék.

Edhem basát kinevezték főmarsallá és a határon levő összes csapatok főparancsnokává. E kinevezést fényesen kiérdemelte. Amily bölcs és helyes a szultán ez eljárása, Edhemmel szemben, épp oly bölcs és helyes, de egyuttal lovagias is az az álláspontja, melyet a görögökkel, épp úgy mint a hatalmakkal szemben elfoglal, midőn egyrésztől főtartja ígérését Kréta autonómiájára nézve, másrésztől igen csekély hadi-sarcot követel Görögországtól. E szótartás és önmérséklés az egész civilizált világ rokonszenvét biztosítja Törökországnak.

Városi közgyűlés.

Folyó hó 10-én tartott közgyűlésében a hozszo tárgysorozattal aránylag rövid idő alatt végzett a képviselő testület.

A napirend előtt — csodák csodája — nem volt interpelláció. Mindössze a polgármester jelentette be, hogy polgármesterré történt megválasztása folytán virilis képviselői joga megszűnt, s helyébe a sorrend szerint Schwáb Sándor lépett, aki Albertényi Anállal képviselteti magát.

Főelővástott a Pesti Magyar Kereskedelmi Banktól fölveendő 275 ezer forintot kölcsönről szóló kötelezvény fogalmazványa, amit a közgyűlés észrevétel nélkül tudomásul vett.

Szintén tudomásul vétették a Komor Marcell műépítéssel a vendéglő-építés művezetésére nézve kötött szerződés.

A vendéglő építés felügyeletére a polgármester elnöklése alatt egy bizottság küldetett ki, melynek tagjaivá megválasztottak: Sima Ferencz, Fekete Márton, Biró Elek, dr. Cicatricsz Lajos, Zsolodos Ferencz mérnök, Szeder János, Albertényi Antal, Kátai Pál János, Szathmáry Pál, Kovács János, Szőke István, Borsos Szabó Lajos képviselők, Novobáczy Győző tanácsnok, Abaffy Zsigmond mérnök és Győri Ferencz főszámvívó.

A nagy vendéglőnél az idén lebontás alá kerülő épületrészek elárverezéséről szóló tanácsai jelentést jóváhagyólag tudomásul vették.

Ugyancsak a nagyvendéglőnél fennmaradó épületrészek haszonbérbeadásáról szóló jelentés némi vitát idézett elő. Kass Béla vendéglős ugyanis a fennmaradó épületrészekért 600 frt évi haszonbért ajánlott, de egyszersmind kérte, hogy a Jurenák-háznál lévő melléképületek néki engedtesenek át arra a célra, hogy ott a szükséges átalakításokkal szálló vendégek számára 14 szobát készíthessen; ezen helyiségért haszonbért nem ajánl föl, hanem a beruházásokat az egy év letelte után a városnak engedi át.

Sima Ferencz az ajánlat első részét, mely szerint a nagyvendéglőnél fennmaradó épületrészek 600 frt évi haszonbérért Kass Bélának adassanak át — elfogadja; az ajánlat második részét azonban, mely szerint a Jurenák-háznál ideiglenes szálloda rendeztetnék be, elutasítottai indítványozza, egyrésztől azért, mert a tervbe vett vendégszobákat a város hivatalok elhelyezésére nem használhatná, másrésztől és főképp pedig azért, mert egyáltalában meg nem engedhető, hogy a város háza udvarában szálloda legyen.

Novobáczy Győző tanácsnok pártolta ugyan Kass Béla ajánlatát, de a közgyűlés egyhangulag Sima Ferencz indítványát fogadta el.

Eles kritika tárgyául szolgált a vármegyei közigazgatási bizottság ismeretes hatalmaskodása, mely szerint az iskolaszéki gondnoki állást rendeletileg megszüntette. Első sorban fölolvastattott az iskolaszék előterjesztése, mely kifejti, hogy az iskolaszéki gondnoki állást a törvény krelta, ugyancsak a törvény rendeli azt is, hogy az iskolaszéki pénzeket a gondnok kezelje; ezt az állást tehát nem hogy a közigazgatási bizottság, hanem még a kormány sem szüntetheti meg, mert a törvény mindnyájunknak — még a nagyhatalmu közigazgatási bizottságoknak, tanfelügyelőknek és főispánoknak is — parancsol; de ha törvény nem rendelné, a célszerűség is mulhatlanul szükségessé teszi, hogy ez az állás főtartassék. — Ezzel szemben fölolvastattott a közigazgatási bizottság újabb határozata, mely minden indokolás nélkül makacsul ragaszkodik az előbbi rendelkezéshez, és annak végrehajtására usítja a polgármestert. — Ennek következtében a polgármester azt az előterjesztést teszi a közgyűléshez, hogy a gondnoki állás a folyó iskolai év végén szüntettesék meg, és állapítsa meg a képviselő testület, hogy a városi tisztviselők közül kik teljesítsék a gondnoki teendőket?

Sima Ferencz a közgyűlés általános helyeslése között tiltakozott azon hallatlan basáskodás ellen, mely szerint a közigazgatási bizottság a törvény alapján és a városi autonómia keretében szervezett állást rendeletileg akar megszüntetni. Tiltakozik továbbá az ellen a sértő bánásmód ellen, hogy a

közigazgatási bizottság még arra se méltatja a képviselőtestületet, hogy határozatát közölje vele, hanem a polgármestert hajszolja bele abba, hogy törvénytelen intézkedést hajtson végre. Kijelentte azután a szót, hogy a törvény és szükségesség egyaránt parancsolják a gondnoki állás főtartását; azért indítványozta, hogy a polgármester javaslatának melőlőzésével a közgyűlés ne ruházza át a gondnoki teendő ellátását a városi tisztviselőkre, hanem éljen jogorvoslattal a közigazgatási bizottság tulkapása és erőszakoskodása ellen. Nevezetesen a belügyminiszternél tegyen panaszt a miatt, hogy a közigazgatási bizottság adminisztratív uton, rendeletileg eltörölve olvan állást, mely a törvény alapján szervezte; a közoktatási miniszterhez pedig az iránt tegyen előterjesztést, hogy magyarítsa meg az akadémikus közgazgatási bizottságnak, hogy az iskolaszéki gondnoki állás nemcsak a törvény értelmében, hanem a szükségesség szempontjából is főtartandó.

Annyira nyilvánvaló ebben a kérdésben a közigazgatási bizottság eljárásának botrányossága, hogy még Bánfalvi Lajos is hozzájárult a Sima Ferenc indítványához; mindössze azt hozván fel enyhítő körülményül, hogy a közigazgatási bizottság nem annyira a közkegy autonómiát, mint inkább a törvényt sértette meg.

Kátai Pál János egészen a szög fejére ütött, midőn kimondta, hogy a közigazgatási bizottság tulajdonképen csak személyeskedésből csinálja ezt a komédiát. Nem tetszik neki az iskolaszéki gondnok, azért akarja az állást megszüntetni. Szakasztott úgy cselekszik, mint az a házigazda, aki inkább lebontatja a házat, csak hogy a lakótól megszabadulhasson.

Viharos derűtség kísérte a Kátai szavait, s aztán a közgyűlés egyhangulag elfogadta Sima Ferenc indítványát.

Uhrin Irma III-ik tizedbeli óvónő fizetését a szabadlakás és tüzfűz kívüli évi 500 frt készpénzben állapította meg a közgyűlés, miután a nevezett óvónő a növegytelől is annyi fizetést kapott, s az ovoda átvételéről szóló szerződésben ki van mondva, hogy az óvónő a növegytelől élvezett javadalmazásban részesítendő.

A bér- és társasköci, valamint a személyszállító ipar gyakorlásáról szóló szabályrendeletet a kereskedelmi miniszter által, a korcsmá-, sörház és pálinkamérésről szóló szabályrendeletet pedig a belügyminiszter által kívánt módosítások minden vita nélkül megtették.

A Nótári Antal féle házra vonatkozólag egyhangulag kimondta a közgyűlés, hogy nem hajlandó megvenni.

Hosszadalmas, itt-ott keserű kifakadásokkal tarkított, de általában magas színvonalon álló vita folyt a szegényügyi bizottság lemondása alkalmából. A lemondásnak kanapépör volt az oka és előzménye. A szegényügyi bizottság ugyanis megparagudott a tanácsra a miatt, hogy némely esetekben fölemelte a szükmarkuan megszabott segélyösszegeket, vagy olyanoknak is utalványozott segélyt, akikről azt a szegényügyi bizottság megtagadta. E fölött való haragjában a bizottság beadta a lemondását, s annak indoklásában olyanforma vádat emelt a tanács ellen, hogy a tanács könnyelműen prédálja a város pénzét.

Felolvastatván a lemondás, a tanács nevében Novobáczky Győző tanácsnok ismertette a tényállást. Elmondta, hogy a tanács a szegények segélyezésében csak ott tért el a szegényügyi bizottság javaslatától, ahol azt a humanitás és méltányosság mulhatlanul megkívánta. Voltak esetek például, hogy a szegényügyi bizottság havonként 1 frt 50 kr. segélyt javasolt olyan szegényeknek, akik testi fogyatkozásai miatt egyáltalában minden keresetre, sőt bármily csekély házi foglalkozásra is képtelenek. Minthogy 1 frt 50 kr. havi segélyből egy napra csak 5 kr. esik, 5 kr. pedig még kenyérré is kevés, a tanács ily esetekben 3 frtra fölemelte a segélyt. Történt olyan is, hogy a szegényügyi bizottság egy 86 éves aggastyantól a nyári hónapokra megvonta a segélyt, azt mondván, hogy az illető lásson valami kereset után. A tanács úgy vélte, hogy 86 éves aggastyán már képtelen minden keresetre, meghagyta tehát továbbra is a segélyt. Fordult elő eset, hogy csecsemő gyermek szoptatásáért és apolásáért a szegényügyi bizottság havi 1 frt 50 krt, vagy 2 frtot állapított meg; de ily összegért senki

se vállalkozott a kisded szoptatására; a tanács tehát kénytelen volt a tartásdíjat fölemelni. Ezekben látta a szegényügyi bizottság magára nézve a nagy sérelmet, holott a tanács nem tett egyebet, csak emberbaráti kötelességet teljesített és mulhatlan szükseget elégitett ki.

Körtvélyesi Sándor, a szegényügyi bizottság elnöke, egyszerűen tagadásba veszi, hogy a Novobáczky által fölörölt esetek megtörténtek volna. Alítja, hogy a bizottság a város érdekében takarékoskodott ugyan, de méltánytalanságot nem követett el; ellenben a tanács könnyelműen járt el a segélyezésben. — Hasonló értelemben szözlöttek Vecseri János, Musa Gergely és Berényi Gergely képviselők, mint a szegényügyi bizottság tagjai.

Sima Ferenc ziviből fakadó szép szavakkal fejtette ki, hogy a közpénztár érdekeinél előbbre való a humanizmus. Ha volna szív az emberekben — ugymond — akkor nem lennének inségben és nyomorban szilődő szegények. Kéri a közgyűlést, hogy mikor a szegényügyet tárgyaljuk, akkor ne a zsebünket tapogassuk, hanem a szívünkre hallgassunk és jusson eszünkbe emberi kötelességünk, mely azt parancsolja, hogy azokat a keserű könnyeket, melyeket embertársaink szeméből a nélkülözés és nyomor sajtol, letöröljünk iparkodjunk. Ugy látja, hogy a tanács ennek a magasabb kötelességnek hodott, míg a szegényügyi bizottság rideg szükmarkussal kezelte a hivatást képező teendőket. Azért indítványozza, hogy a tanács eljárásának helyesése mellett a szegényügyi bizottság lemondása tudomásul vétessék.

Musa Gergely kijelenti, hogy az ő szívet is meghatotta az a nemes föllogas, amelynek Sima Ferenc kifejezést adott, de a szegényügyi bizottság azért járt el oly szükmarkuan, mert arra egy reggebbi közgyűlési határozattal utasítva volt. Adjon tehát a közgyűlés szabad kezét a szegényügyi bizottságnak, akkor az bizonyára nem fog oly szigorral eljárni, amilyenel eddig eljárt.

Sima Ferenc második föl szólalásában meg fokozottabb nevelés és nemes fölbulzduással keit vedelmére a humanizmusnak és kifejezte azt a reményeséget, hogy ez a képviselő testület, mely más dolgokban mindig képes magasabb szempontokra fölemeikedni, akkor meg inkább tud nemes és emelkedett szellemű lenni, midőn a gyöngyek, elesettek arvak és szerencsetlenek ügyerői van szö.

Kátai Pál János azt onajtana, hogy a tanács és a szegényügyi bizottság ertenek meg egymást. Kéri a szegényügyi bizottságot, hogy lemondását vonja vissza.

Kristó Nagy István a szegényügyi bizottságnak ad igazat; azért kéri a tanácsot, hogy jövőre respektálja a bizottság határozatait.

Pollacek Albert dr. szep beszédben vedelmezi a tanácsot, amelynek érdemű tudja be, hogy iparkodott segíteni a szegények nyomorán; ellenben úgy látja, hogy a szegényügyi bizottság nem tudott hivatasának magasiatara emeikedni. Sima Ferenc magas színvonalon álló beszéde — ugymond — koronája volt a mai tárgyalásnak; azért ő melegen ajánlja elfogadásra Sima indítványát.

Novobáczky Győző a szegényügyi bizottság tagjainak tagadásai szemben kijelenti, hogy azok a konkrét esetek, amelyeket első föl szólalásában föl emlitett, mind le vannak írva ugy magának a szegényügyi bizottságnak, mint a tanácsnak a jegyzőkönyvekben; ertől a képviselő testület minden tagja barmikor meggyőződhetik. — Minthogy a szegényügyi bizottság sok esetben az arva gyermekek tartásáért megállapított összegeket sokaita: szölo fölveti az eszmet, hogy alitson a város egy arva-házat; addig pedig, amig ez létesíthető lesz, állapítsa meg a közgyűlés az arvagyermekek tartásdíjat egyöntetűleg havi 5 frtdan.

A polgármester ez indítványra megjegyzi, hogy azt így incidentaliter tárgyalni nem lehet; hanem csak majd egy másik közgyűlésen, ha onaidó indítvány vagy javaslat alakjában ujbol előterjesztetik.

Körtvélyesi Sándor keit meg egyszer vedelmére a szegényügyi bizottságnak; majd Bartha János szöit bekitö szellemben, indítványozván hogy a közgyűlés mondja ki, miszerint teljesen megbizik ugy a tanács, mint a szegényügyi bizottság lelkesmeretességében; ha azonban összealközösek merül-nének föl, elődöntés vegtelt esetenként tegyenek jelentést a képviselő testületnek.

Ezután megtörtént a szavazás, s a többség, Sima Ferenc indítványa értelmében tudomásul vette a szegényügyi bizottság lemondását.

A hosszú vitában kifradt a közgyűlés türelme; de azért jutott figyelem a Pollák Herman kérelmének is, aki azért folyamodott, hogy a kávéháza előtt engedély nélkül készített, de már lebontott rácsokat ujbol való fölállítását engedje meg a képviselő testület.

Pollacek Albert dr. a kérelem teljesítése mellett szözlalt föl; hasonlóan Novobáczky Győző tanácsnok is; de Sarkadi Nagy Ferenc, Kristó Nagy István Varga József és Kátai Pál János elleneztek azt, részint azért, hogy a kérdéses rácsokat a közlekedést akadályozza, részint pedig példaadás okért, hogy jövőre senki se vegye magának azt a bátorságot, hogy a város földjére engedély nélkül építsen. A többség ezen okból elutasította Pollák Herman kérelmét.

Szintén elutasították Pokomándy Ferenc azon kérelmét is, hogy néhai atyja id. Pokomándy Ferenc volt városi inok temetési költségeire 100 frtot adjon a város. Az elutasítás azon indokból történt, hogy folyamodó — vagyoni helyzeténél fogva — ilyen segélyre nem szorult rá.

Jambor Nagy Istvánnak napidijasként leendő alkalmazása iránt beadott kérelmét a polgármesterhez utalták, mivel a napdijasok alkalmazásának joga őt illeti.

A szentesi róm. kat. egyháznak a templomter rendezéséhez szükséges terület díj nélkül való átengedése iránt előterjesztelt kérelmét teljesítette a közgyűlés.

Még egy pár kevésbé fontos bejelentés tudomásul vétele után a közgyűlés véget ért.

Helyi és vegyes hírek.

— Sima Ferenc mandatumai.

A helybeli kormánypart Kossuthparti frakciónak még is jut egy kis borraraló a Sima Ferenc zsebéből. Tudvalevőleg ezek a jó urak azzal a nem épen szerény kérréssel járultak a képviselőház II-ik bíráló bizottságához, hogy itéljen meg nekik néhány száz forintocska az fáradásukért, hogy Sima első megválasztatása ellen kérvényt adtak be. A bíráló bizottság szombati ülésében tárgyalta a kérvényt. Bartha Ödön bizottsági tag kifejtette, hogy Sima képviselői mandatumáról lemondván, ezzel a ténnyel kivonta magát a bíráló bizottság joghatósága alól; tehát ellene marasztalható ítélet nem hozható; de még ha elmarasztalható volna is, terhére nem számítható föl több, mint a vizsgálati költség, ami 198 frtra rug, mert annak ő nem oka, hogy a kérvényezők hiányosan szerelték föl a kérvényüket. A bíráló bizottság ennek daczára 342 frt 80 krtban elmarasztalta Sima Ferencet.

— Egyházi vizsgálat. A békésbányai ev. ref. egyházmegye által a szentesi ref. egyház állapotának megvizsgálására kiküldött bizottság f. hó 10-én megérkezett és 11-én megkezdte működését. Az eredményről és általában az egész eljárásról annak idejében részletes tudósítást hozunk.

— A titokzatos visszaélés. Lapunk mult számában emlitettük, hogy a helyben megjelenő „Közérdek” című lap misztikus homályossággal arrol regeli, hogy egyik uradalmi község evek óta magának tartotta meg a varmegyét illető utadót, s e czimen evenként 20—22 ezer forinttal karosította meg a varmegyei utadóalapot. Első tekintetre mindjárt tisztában voltunk azzal, hogy a szenzációs hír olyan értelemben, amint a „Közérdek” mesélt, nem felelhet meg a valóságnak; de mégis kíváncsiak voltunk rá, hogy — miért zörög a haraszt? Most aztan előállott a felhivatalos lap és megcáfolja a „Közérdek” híret, de egyuttal jelzi, hogy „mas az, aminek egyik varmegyei fötútszása a nyomara jött; csak hogy ennek ma meg nyilvánosságra nem hozása olyan nagy érdek, hogy karadó előtt roia hírapiplag megemnekezni.” Ime, tehát a megcáfolt szenzációs helyett kaptunk egy másik titokzatos hírt, mely szinten sötétségbe burkolódik. Mar most a „Közérdek”-en a sor kirukkolni a színnel.

— A csongrádmezei történelmi és régészeti tarsulat mult vasnapra összehívott alakuló közgyűlésen mintegy 30 tag jelent meg.

Konstatálták, hogy a társulatba eddig 154 tag lépett be, ami biztató jele a társulat életképességének. A gyűlés megválasztotta ideiglenes elnöknek Kiss Zsigmond ügyvédet, ideiglenes jegyzőnek pedig a mozgalmat megindítóját: Csallányi Gábor ármentesítő társulati tisztviselőt. Az alapszabályok elkészítésére egy bizottságot küldtek ki. Mihelyt ez a bizottság munkálatait elkészül, összehívják a közgyűlést, amely megválasztja az ideiglenes tisztikart, és gondoskodni fog megfelelő helyiségről.

— **Elmozdított jegyző.** Zubriczky Pál horgosi jegyzőt tudvalevőleg hivatalvesztésére ítélte a vármegyei közigazgatási bizottság fegyelmi választmány. Zubriczky főlebezéssel állt, azonban a belügyminiszter — mint felhivatalosan jelentik — a felebezés elutasításával helybenhagyta a fegyelmi választmány ítéletét.

— **Büvészet.** A napokban Fauszt László jóhangzásu leve alatt vámai Faragó László nevű komédiás ütötte fel sátorát a városi színházban. Csak az a szerencse hogy vasárnap éppen nagy eső volt és csak kevés s ámu közönség ment el a nagyszerű előadásra. De sokkal jobban jártak a kik otthon maradtak, mert legalább nem kellett nekik a nagyszarú spiritizmus és hipnozistálás mellett elaludni. A közönség annyira jól mulatott, hogy az „előadás” közben sokan hangosan követeleik a „büvésztől” hogy nagyja el a színházat. Nem fog ártani, ha a rendőrség jövőre erősebben fog eljárni az igen tisztelt utazó büvészekkel szemben.

— **Kik pályáztak a városi tűzoltóságra.** A Tornyai Béla városi tűzoltó eltávozása által megüresedett tűzoltói állásra hirdetett pályázat eredményét most jelentette be a polgármesternek a főkapitány. A főkapitány jelentése szerint a kellő kvalifikációval nem bírók figyelmen kívül hagyásával pályáztak tizenhárman. A pályázók névsorát itt közöljük: Haudics Ferencz, Udvardi Sándor szentesi, Sinka József, Hoffer József hmvársárhelyi tűzoltók, Szabó Sándor, Hugyola Márton, Csere Bálint, Lukács János (altiszt) budapesti tűzoltók és Olay Pál törökszentmiklósi szolgálat vezető tűzoltó tiszt. A főkapitány arra való tekintettel, hogy a városnak egy szakavatott tűzoltóra lesz rövid idő múlva szüksége, mint ezen célnak legjobban megfelelőt — Olay Pált ajánlotta a kinevezésre.

— **Rendőrségi statisztika.** Február 1-től aprilis 30-ig összeállított rendőri esetek statisztikája a következő: Tiszába fuladás általi halál eset 1, megfojtás által előidézett halál 1, gyilkosság lövés által 1, öngyilkosság akasztás által 1, öngyilkosság mérgezés által 1, súlyos testi sértés 2, könnyű testi sértés 2, hírtelen elhalálozás 4., Az ember vagyona elleni bűntettek és vétségek: betöréses lopás 1, lopás 8., idegen ingó vagyon eltulajdonítása 1., hamisított bor vizsgálat 1., vesztélyes fenyegetés 1., életmentés 1., esetben történt.

— **115 betörés.** A napokban, mint már jeleztük, a csongrádi csendőrség elfogott egy betörő bandát, melynek élén Szlávik József alpári lakos állott. A tisztos kompánia tagjai eddig 115 különféle betöréses lopást ismertek be.

— **Jégbiztosítás.** A „Szentesi mezőgazdasági és ipari hitelszövetkezet” lapunk utján figyelemzettel a közönséget, hogy jégbiztosításokat az intézet hivatalos helyiségében elfogad.

— **Megszűnt sertésvész.** Mágocs községben a sertésvész megszűnt s a község határa a zár alá feladatott.

— **Országos vásár.** Karcagyon f. hó 30 és 31-ik napjain lesz az országos vásár.

— **Véres bíróválasztás.** Liptó-Oszada községben a napokban tartották meg a bíróválasztást és ez alkalommal véres zavargás színhelye volt a falu. A népszeg jórésze nem volt megelégedve azzal, hogy Bugacz Jánost választották meg és többen fenyegetőleg nyomultak a község háza felé. A csendőröknek s a szolgabíróknak sikerült a népet kissé lecsendesíteni de amikor a szolgabíró eltávozott, a földühödött parasztok megtámadták a csendőröket. Malik István a ki megragadta egy csendőr szuronyát, halálosan megsebesült. A csendőrök a zavargókat visszaverték s több kolompot elfogtak.

— **Rablógyilkosság az uton.** A mikolai határban meggyilkolták s kirabolták minap Nagy Mihály egri sertéskepeczet. A nyomozati adatai szerint Nagy Mihály, a ki éppen a tiszaujvári vásárra igyekezett, a szatunári vásáron találkozhatott a gyilkosával, a kinek valószínűleg elmondta, hogy 150 frt van nála. Együtt beszélgetve mehettek egész a gyilkosság színhelyéig, hol egy gyalog ősvényen Nagy Mihály előrebocsajtotta s hátulról egy fejzecsapással leterítette. A meggyilkoltat négy árva siratja. A

csendőrség rögtön megejtette a nyomozást s a gyilkost Bernyás János egri lakos személyében elfogták. Bernyás eddig annyit vallott, hogy ha meg is ölte Nagy Lihályt, de pénzt nem vett. Simon Endre éjjeli őr, a gyilkos czinkostársa, a mint megtudta, hogy Bernyás elfogták a csendőrök, istállójában egy borjúkötélre felakasztotta magát. Az elrablott pénz még nem került meg.

— **Bölcs előrelátás.** A törökök elől retülő görög hadseregben magyarok is vannak, a kik — mint írják — „oroszlan módra harcolnak.” Ezek egyike most levelet küldött haza és ebben sok mindent mesél. A legérdekesebb, hogy a Lariszszából érkezett levélben a szabadságharcos magyarországi értesítéseket kér postafordultával s azt jegyzi meg, hogy a levelet — Athénba küldjék. Ugy látzik, hogy tisztában van azzal, hogy mikorra a postafordultával küldött levél Athénba ér, akkor már ő is ott lesz az egész hadsereggel.

— **Egy spanyol honleány.** Egy aragoniai falu leányiskolájában gyűjtést indítottak nem régiben a kubai háborúban megsebesült katonák számára. A növények mindnyájan siettek odaadni filléreiket, csak egy kis leány maradt állva a sarokban. Könnyei sűrűn hullottak két szeméből. Mikor a tanító megkérdezte tőle, hogy miért sir, s ő így felelt:

— Az én szüleim olyan szegények, hogy nem tudnak nekem pénzt adni. De itt a reggelim, azt oda adom. Jól fog esni a szegény beteg katonáknak . . .

— **A te szándékos gyermekem, nagyon dicséretes** — felelte a tanító, de a reggelit nem küldhetjük el Kubába; a kenyérgépek megszáradna addig.

Néhány nap múlva a leányka egy aranyat adott át a tanítónak, a kubai sebesültek javára.

— Hol vetted a pénzt — kérdezte meglepetve a tanító.

— Donna A.-tól koldultam. Az esett megtudta a madridi Vörös-Kereszt egyesület tagjai s annyira meghatotta őket, hogy a kis honleányt arany érmét küldötték. Több gazdag ember pedig elhatározta, hogy neveltetéséről gondoskodni fog.

— **A Tiszák nevelője és a Kossuthkép.** (Géressy Kálmán debreczeni tankerületi főigazgató a múlt hó végén járt Hajdu-Nanason, hogy mint az állami ellenőrző hatalom főképviseelője megvizsgálja az iskolákat. Géressy Kálmán ki arról nevezetes, hogy ő volt a Tisza-fiúk nevelője, megvizsgálta a h. nanási gimnázium tantervezését is, s minden tetszett neki itten, csak egy nem. Egy kép, mely ott függött a falon s Kossuth Lajost ábrázolta. Alig pillantotta meg a főigazgató a Kossuthképet, így fakadt ki: „A Kossuth Lajos arcképek az iskolai tantervezésben nincs helye, távoztassák azt el onnet”. A főigazgató ur eme kijelentése Hajdu-Nanason általános felháborodást keltett, de hogy hirtelen meg e nyilatkozatának, közbotrányt fog ez kelteni az egész országban. S ilyen emberek állnak a mi tanügyünk élén. Nem tudjuk, hogy jutott el Hajdu-Nanásról a főigazgató ur, de ha a gimnazisták mutattak volna meg neki a legrövidebb utat, bizony nem csodálna senki. Jobb is volna Géressy urnak, megint egy jó hazat keresni magának s ott instruktoroskodni 67 es loyális alapon, nem pedig a népet botránkoztatni.

— **Gyermek szülők.** Zombolyán, a napokban az állami anyakönyvvezető előtt egy fiúgyermek születését jelentették be, a kinek atyja tizenhét, anyja tíz nőt éves. Az anyakönyvvezető megkérdezte feleletet hatóságától, hogy a gyermek részére gyámat rendeljen e P. A gyámhatóság kiterjeszthetné gondját mindjárt a szülőkre is.

— **A vicinálison.** Utas: Miért áll meg a vonat?

Kalauz: Száz lépésnyire innen részeg ember fekszik a síneken.

Utas: Azért csak induljunk tovább . . . Mig oda érünk, kijózanodik.

— **Elsült cigány.** Kapnikbányáról, Szatmármegyében a napokban egy cigány ócskavasak között dinamitot szállított a határ. Egyszer csak a dinamit elsült, s a cigányból csupán csak a két lába maradt meg, a többi testrészt oly messzire elhordta a dinamit, hogy még mutatónak sem találtak belőle. Mint tudósítónk írja, a főszolgabírótság vizsgálatot indított az iránt, hogy nem forog-e fönn büntény.

— **A triesszi általános biztosító-társaság** (Assicurazioni Generali) f. évi április hó 12-én tartott 65-ik közgyűlést terjesztették be az 1896. évi merlegek. Az előttünk fekvő igen terjedelmes zárszámadás 60 oldalra terjed és mint minden évben úgy az idén is számos rendkívül érdekes statisztikai adatokat tartalmaz. Ezen jelentésből látjuk, hogy a központi igazgatóság a napirend előtt szomorú köztelenségnek felelt meg, midőn elhunyt, felejtethet, érdemű magyarországi képviselőjéről Rott Józsefről következőképen emlékezett meg kegyeletteljesen: — „Rott József budapesti képviselőgünk főnöke, legelőkelőbb munkatársunk, ki kora ifjúsága óta felülmulhatlan buzgalommal szentelte teljes tevékenységét és szellemének kiváló adomá-

nyait a társaság érdekeinek, a múlt év végén súlyos betegségnek esett áldozatul. Rott József, elhunyt kartársunk emlékét mindig tisztelőben fogjuk tartani és önként bizonyosan csatlakoznak mely gyászunkhoz és ennek ünnepies kifejezést is fognak adni.” Az évi jelentésből látjuk, hogy az életbiztosítási osztály díjtartaléka 1896. évi december 31-én 3,682,783 frt 61 król 48,914,760 frt 37 kr-ra emelkedett. Az ugyanakkor érvényben volt életbiztosítási tőke összege 185,549,380 frt 95 kr-tettk ki míg az év folyamán bevett díjak 7,887,184 frt 57 kr-ra rugtak. A tüz és szállítmány-biztosítási ágakban a díj- és illeték-bevétel 11,660,231 frt 19 kr. volt, miből 4,694,768 frt 19 kr. viszontbiztosításra fordítottak, úgy, hogy e tiszta díjbevétel 6,965,463 frt-ra rugott, mely összegből 3,315,061 frt 39 kr. mint díjtartalék minden tehertől menten, a jövő évre vitétték át. A jövő években esedékesnek való díjkötelezvények összege 31,896,255 frt 27 kr-ra emelkedett. Károkkért a társaság 1896-ban 9,890,288 frt 74 kr-t folyósított. Ehhez hozzáadva, az előbbi években teljesített kárfizetéseket a társaság alapítása óta károk fejében 291,247,887 frt 35 kr-nyi igen tekintélyes összeget fizetett. Ebből a kártérítési összegből hazánkra 54,452,856 frt 37 kr. esik mely összeget a társaság 166,000 karesetben fizetett ki. A nyereségtartalékok közül, melyek összesen 6,554,104 frt 64 kr-ra rugnak, különösen kiemelendők: az alapszabályszerinti nyereségtartalék, mely 2,625,000 frt-ot tesz ki, az értékpapírok árfolyamajandozása és felezetere alakított tartalék, mely deczára annak, hogy e célra egy 600,000 frtos külön tartalék áll fenn, az évi nyereségből kihatott 280,000 frt-ra rugó kertes követelések tartaléka. — Ezekon kívül fennáll még egy 120,000 frt-ot kitevő külön alap, melynek az a rendeltetése, hogy az életbiztosítási osztályban a kamatláb esetleges csökkenését kiegyenlítsse. A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek első A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek első rangú értekekben vannak elhelyezve az ideai utat-lások folytán 61,061,211 frt 83 kr-ól 66,174,010 frt 30 kr-ra emelkedtek. Ezen értékekből több mint 18 millió magyar értékre esik. Ezen alkalommal fel-említettöknek tartjuk, hogy a ca. és kr. fel-séges uralkodó család magán és alapítványi uradalmainak Magyar-, Cseh- és Morva országban levő összes épületei, leltári készletei és terményei, valamint gyarai tüz ellen a triesti általános biztosító társaságnál (Assicurazioni Generali) és a természetijéggé ellen az Assicurazioni Generali leányintézeténél, a Magyar jeg és viszontbiztosító részvénytársaságnál hosszú időre lettek biztosítva.

350—1897. sz.

A körös-tisza-marosi ármentesítő és belvizsáb. társulat

báboczká-mindszenti szakasz igazgatóságától.

Hirdetmény.

A körös-tisza-marosi ármentesítő és belvizsáb. társulat báboczká-mindszenti szakaszának védgátjain, azok lejtőjén és a töltés padkákon a luczerna kaszálóknak és egyéb fűtermésnek, ez évi használata — kizárásával a magtermelésnek és legeltetésnek — 100 vagy 200 méteres szakaszokban nyilvános árverés útján s azonnali készpénzfizetés mellett, a helyszínén a legtöbbet ígérőknek f. évi május hó 13. 14. és 15-ik napjain bizottságilag haszonbérbe fog adatni.

Az eladás sorrendje a következő:

1. Május hó 13-án csütörtökön reggel 9 órákor a Szegefű-csárdánál kezdve, délig a Kurcza toroki őrházig, délután 2 órákor folytatva a szegvár—szentesi határig.

2. Május hó 14-én pénteken reggel 9 órákor a szegvár—szentesi határnál kezdve, délig a kuczori őrházig, délután 2 órákor kezdve felfelé a teési magas partig.

3. Május 15-én szombaton reggel 8 órákor az öcsöd—báboczkai határnál kezdve, délig a tűzkövesi őrházig, délután 2 órákor ezen őrházról a teési magas partig.

Bérelni szándékozók ezen árverésre azonnal hivatalnok, hogy a haszonbérbe adott luczerna és fűtermés kaszálásának joga folyó év november 1-éig adjatik ki, és hogy a kuczori őrházról a teési magaspartig terjedő gát vonalon esetleg a liba legeltetés joga és a vízfelőli eltér is ki fog adatni.

Szentesen, 1897. május hó 4-én.

Schneider József,

h. igazgató, szakasz-mérnök.

3—4.

TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG

ASSICURAZIONI GENERALI Nyereség- és veszteség-számla az A mérleghez. Elemi biztosítási ág 1896.

BEVÉTEL.

Table with columns: KIADÁS, forint, kr., forint, kr., BEVÉTEL, forint, kr., forint, kr. Rows include: I. Kiszámlázások, II. Üzleti kiadások, III. Leírások és egyéb kiadások, IV. Tartalék függő kérések, V. A biztosítási alapok állása, VI. A baloldalt biztosítási tározónak, VII. Évi üzleti nyereség.

Nyereség- és veszteség-számla a B mérleghez. — Életbiztosítási ág. (1896).

Table with columns: KIADÁS, forint, kr., forint, kr., BEVÉTEL, forint, kr., forint, kr. Rows include: I. Éledek biztosítások és járadékok fizetése, II. Füző évek visszavárárt könyvekért, III. Üzleti kiadások, IV. Üzleti kiadások, V. Leírások és egyéb kiadások, VI. Függő kérések tartatékai, VII. A biztosítási alapok állása, VIII. Évi üzleti nyereség.

Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1896. december 31-én.

Table with columns: Folyó szám, A tétel neve, A, B, Összesen, forint, kr., A tétel neve, A, B, Összesen, forint, kr. Rows include: 1. A részvényesek adósságei a tőke be nem fizetett részről, 2. Ingatlan birtok, 3. Városi ingatlanok, 4. Mezőgazdasági birtokok, 5. Gazdasági termények, 6. Érték nélküli ingatlanok, 7. Építési alatt álló ingatlanok, 8. Kölcsönök a társaság elnöki, köztvényeire, 9. Kamatozó jelzáloglag biztosított tőke-kölcsönök, 10. Ingatlanok, 11. Kamatozó értékpapírok, 12. Állam- és más értékpapírok, 13. Folyó kamatok, 14. Váltak a társaságban, 15. Rendelkezésre álló pénzek hitelteljesítésre és takarékpénztáraknál, 16. Kétségbeesett az intézet igazgatóságánál és főkezelőjénél, 17. Maradvány a viszontbiztosítók számláiból, 18. Maradvány az intézet főkezelőjének számlájából, 19. Maradvány a B mérleg folyó számlájából, 20. Adósság kölcsönözés címénél, 21. Letétek keresztség és biztosíték gyanánt, 22. Letét Goldschmidt alapítvány, 23. Besso József alapítvány, 24. Calabi R. alapítvány, 25. Butorcz és vasaskegények a társaság összes hivatalaiban, csegtáblák, papír- és nyomtatvány az összes raktárakban, 26. Előlegzett jutalékok és szervezési költségek.

A cs. kir. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatósága Triestben. Besso József, Besso M., Dr. Bozza Camilo, Báró Bruck Ottó, Romanin-Jacur Manó, Báró Morpurgo József, Segre V. HEGEDŰS SÁNDOR, igazgató-tanácsos. A vezetőikar: Richetti Odón. Magyarországi vezérigazgató: Steinhardt, Poór.

Bővebb zárszámadási jelentések az alanti főigazgatóknál kaphatók. Ugyanott fővilágosítások a legnagyobb készséggel adhatnak és élet-, tűz-, szállítvány és üvegbiztosítások az Assicurazioni Generali jégbiztosítások a Magyar jég- és viszontbiztosító részv. társaság és baleset elleni biztosítások az Első o. ált. baleset ellen biztosító társaság számára a legelőnyösebb feltételek és legolcsóbb díjak mellett fogadtatnak el.

A szentesi főigazgató

Szentes vidéki takarékpénztár.

Szentes, 1897. Nyomatott a kiadatlajdonos „Szentesi Első Könyvnyomda Részvénytársaság” gyorsajtóján.